

17. KINH KHU RỪNG (*Vanapattha Sutta*)¹

190. Tôi nghe như vậy.

Một thời, Thế Tôn ở Sāvatti (Xá-vệ), tại Jetavana (Kỳ-đà Lâm), vườn ông Anāthapiṇḍika (Cấp Cô Độc).

Ở đây, Thế Tôn gọi các Tỷ-kheo:

– Này các Tỷ-kheo!

– Bạch Thế Tôn.

Các Tỷ-kheo ấy vâng đáp Thế Tôn. Thế Tôn nói như sau:

– Chư Tỷ-kheo, Ta sẽ giảng cho các người pháp môn về khu rừng. Hãy nghe và suy nghiệm kỹ, Ta sẽ giảng.

– Thưa vâng, bạch Thế Tôn.

Những Tỷ-kheo ấy vâng đáp Thế Tôn. Thế Tôn thuyết giảng như sau:

191. – Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống tại một khu rừng nào, Tỷ-kheo sống tại khu rừng này, các niệm chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống mà một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, y dược trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy nghĩ: “Ta sống tại khu rừng này. Khi ta sống tại khu rừng này, các niệm chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống mà một vị xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn.” Này các Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy phải từ bỏ khu rừng ấy, không được ở lại, ngay lúc ban ngày hay lúc ban đêm.²

¹ Kinh tương đương trong bộ *Trung A-hàm kinh* là *Lâm kinh* 林經 (T.01. 0026.107. 0596c25). Tham chiếu: *Tăng*. 增 (T.02. 0125.45.3. 0771c17).

² *MA*. II. 72 giải thích vị ấy biết như vậy, nếu suy tư vào ban đêm, thì chính trong đêm ấy, vị ấy phải bỏ đi; nếu suy tư vào ban ngày, thì chính trong ngày ấy, vị ấy phải bỏ đi.

192. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống tại một khu rừng nào, Tỷ-kheo sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống mà một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy nghĩ như sau: “Ta sống tại khu rừng này. Khi ta sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống mà một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Nhưng không phải vì y phục mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình; không phải vì đồ ăn khát thực...; không phải vì sàng tọa...; không phải vì dược phẩm trị bệnh mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nhưng trong khi ta ở tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược không được chứng đạt.” Nay các Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy chỉ với suy tính này phải từ bỏ khu rừng ấy, không được ở lại.

193. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống tại một khu rừng nào, Tỷ-kheo sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt được chứng đạt; nhưng những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy nghĩ như sau: “Ta sống tại khu rừng này. Khi ta sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt được chứng đạt; nhưng những vật dụng cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Nhưng không phải vì y phục mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình; không phải vì món ăn khát thực...; không phải vì sàng tọa...; không phải vì dược phẩm trị bệnh mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nhưng trong khi ta ở tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách

phước chưa được chứng đạt được chứng đạt.” Nay các Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy chỉ với suy tính này, phải ở lại khu rừng ấy, không được bỏ đi.

194. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống tại một khu rừng nào, Tỷ-kheo sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phước chưa được chứng đạt được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy nghĩ như sau: “Ta sống tại khu rừng này. Khi ta sống tại khu rừng này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phước chưa chứng đạt được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn.” Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy phải ở lại khu rừng cho đến trọn đời, không được rời bỏ.

195. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống tại một làng nào... sống tại một thị trấn nào... sống tại một đô thị nào... sống tại một quốc gia nào... sống gần một người nào. Tỷ-kheo sống gần người này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phước chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy nghĩ như sau: “Ta sống gần người này. Khi ta sống gần người này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phước chưa được chứng đạt không được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn.” Chư Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo ấy ngay trong phần đêm ấy hay ngay trong phần ngày ấy, không phải xin phép, cần phải bỏ ngay người ấy mà đi, không cần theo sát người ấy.

196. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo sống gần một người nào, Tỷ-kheo sống gần người ấy, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phước chưa được chứng đạt không được chứng đạt; nhưng những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng

tọa, được phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy tư như sau: “Ta sống gần người này. Khi ta sống gần người này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt; nhưng những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, được phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Nhưng không phải vì y phục mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình; không phải vì đồ ăn khát thực...; không phải vì sàng tọa...; không phải vì được phẩm trị bệnh mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Và khi ta sống gần người này, các niệmc chưa được an trú không được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh không được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ không được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt không được chứng đạt.” Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy, chỉ với ước tính này, cần phải bỏ người ấy mà đi, không có xin phép, không có theo sát.

197. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống gần một người nào, Tỷ-kheo sống gần người ấy, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa chứng đạt được chứng đạt; những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, được phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy tư như sau: “Ta sống gần người này. Khi ta sống gần người này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa chứng đạt được chứng đạt; những vật dụng này cần thiết cho đời sống một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, được phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách khó khăn. Nhưng không phải vì y phục mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình; không phải vì đồ ăn khát thực...; không phải vì sàng tọa...; không phải vì được phẩm trị bệnh mà ta xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Và khi ta sống gần người này, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm tư chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; Vô thượng an ổn khỏi các ách phược chưa được chứng đạt được chứng đạt.” Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy, chỉ với suy tính này, cần phải theo sát người ấy, không được bỏ đi.

198. Chư Tỷ-kheo, ở đây, Tỷ-kheo sống gần một người nào, Tỷ-kheo sống gần người ấy, các niệmc chưa được an trú được an trú; tâm chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn

trừ; Vô thượng an ổn khỏi ách phược chưa được chứng đạt được chứng đạt; và những vật dụng này cần thiết cho đời sống mà một người xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách không khó khăn. Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy cần phải suy tư như sau: “Ta sống gần người này. Khi ta sống gần người này, các niệm chưa được an trú được an trú; tâm chưa được định tĩnh được định tĩnh; các lậu hoặc chưa được hoàn toàn đoạn trừ được hoàn toàn đoạn trừ; và Vô thượng an ổn khỏi ách phược chưa được chứng đạt được chứng đạt; và những vật dụng cần thiết cho đời sống mà một vị xuất gia cần phải sắm đủ, như y phục, đồ ăn khát thực, sàng tọa, dược phẩm trị bệnh, những vật dụng này kiếm được một cách dễ dàng.” Chư Tỷ-kheo, Tỷ-kheo ấy phải trọn đời theo sát người này, không được bỏ đi, dẫu cho có bị xua đuổi.

Thế Tôn thuyết giảng như vậy, những Tỷ-kheo ấy hoan hỷ tín thọ lời dạy của Thế Tôn.

